

Vandkraft til Indvinding af Elektricitet. Jeg bemærker kun her, at Udvalget ved Udtrykket „Aarhus Amt“ i Lovforslaget forstaaer saavel Aarhus som Skanderborg Amtsrads-kreds. Men medens vi altsaa tiltræder Hovedpunkterne, finder Udvalget det rigtigt, at Koncessionen udvides saaledes, at den kommer til at omfatte baade et Kraftanlæg ved Tange og et ved Kongensbro og ikke, som Lovforslaget udtaler: et Værk ved Tange og eventuelt et Værk i Nærheden af Kongensbro. Udvalget mener nemlig, at Gudenaas Vandkraft udnyttes bedst paa disse to Steder, og at det bedst sker, naar samme Selskab udnytter dem under eet.

Under første Behandling af Lovforslaget blev der fra flere Sider udtalt Ønske om, at man kunde lette Koncessionsvilkårene noget. I den Henseende er Udvalget ikke kommet synderlig vidt. Vi foreslaar en Lettelse paa et enkelt Punkt, men i øvrigt tilføjer vi et nyt Punkt, som nærmest betyder en Stramning af Koncessionsvilkårene. Det Punkt, med Hensyn til hvilket Udvalget foreslaar en Lettelse, er Punkt e., hvor Ministeren foreslaar, at Koncessionshaverne paa egen Bekostning skal efterkomme samtlige de Forskrifter, som Ministeren vil give til Opretholdelse af Fiskeriet i Gudenaas. Her har Udvalget anset det for rettest, at der blev truffet en økonomisk Begrænsning, og da Udvalget har indhentet Oplysning igennem Ministeriet om, hvor store Udgifter der kunde blive Tale om, og man har faaet til Svar, at Anlægsudgifterne vilde blive anslaaet til 10,000 Kr. og den aarlige Udgift til Drift og Vedligeholdelse til 2,000 Kr., foreslaar Udvalget, at Koncessionshaverne kommer til at afholde Anlægsudgifterne, men kun Halvdelen af den aarlige Udgift til Drift og Vedligeholdelse.

Under Udvalgets Arbejde er der navnlig af Repræsentanten for Silkeborg-Kredsen (Jacob Christensen) blevet fremsat Ønske om, at der blev holdt Mulighed aaben for, at Pramfart mellem Silkeborg og Randers kunde komme til at foregaa paa Aaen. Denne Pramfart er saa godt som standset, i hvert Fald paa den Del af Aaen, som der her er Tale om. Udvalget indrømmer, at det vilde være heldigt at bevare Muligheden for, at den kunde blive genoptaget. Det kan ske ved, at man bygger Kammersluser i Dæmningerne, men saadanne Kammersluser er meget dyre. Efter de Oplysninger, Udvalget har faaet, vilde en saadan Kammer-

sluse koste 350,000 Kr. i 1915, og regner man altsaa med en halv Million i 1918, er det ikke for meget, og dertil kommer, at Kammersluserne skal bygges samtidig med, at Dæmningerne bliver opført, ellers vilde det medføre, at Kraftanlægget maatte standse under en senere Opførelse. Den Udvej har Udvalget meget nødtigt villet gribe til og har derfor bestemt sig til at foreslaa, at hvis Pramfarten senere skulde blive genoptaget, skulde det ordnes saaledes, at Ministeren for offentlige Arbejder kunde paabyde Koncessionshaverne at bygge et Transportanlæg til Prammenes Transport over Dæmningerne. Saadanne Anlæg, som findes adskillige Steder i Udlandet, har vi hidtil ikke haft herhjemme, og vi har heller ingen Oplysning om, hvad de vil koste, men Teknikerne mener, at de vil kunne bygges for omtrent 100,000 Kr. efter Krigspriser, og da vi ikke har stor Tiltro til, at Pramfarten nogen Sinde vil blive genoptaget, finder man det rigtigst at holde Muligheden aaben derfor paa den Maade, at Koncessionshaverne forpligtes til i givet Tilfælde at bygge saadanne Transportanlæg. Samtidig aabnes derved Mulighed for, at Træflaadning, der er foregaaet i Krigstiden paa Gudenaas, kan fortsættes ved lignende Anlæg over Dæmningerne.

Der har under Udvalgets Arbejde hævet sig Røster for, at det, man i egentligste Forstand kan kalde Kraftanlæggets Opland, altsaa de nærmest ved Kraftstationerne liggende Kommuner, skulde have en Fortrinsret med Hensyn til Levering af Elektricitet, saa at der sikres dem den Elektricitetsmængde, disse Kommuner har behov til Belysning og Kraft. Det har man fra alle Sider i Udvalget fundet rimeligt, og vi foreslaar derfor at indsætte en Bestemmelse om, at der forlods sikres de paa-gældende Kommuner den Elektricitetsmængde, de skal bruge til Lys og Kraft for Landbrug og Haandværk. Det maa altsaa ikke være saaledes, at en stor Fabrik, der muligvis maatte blive anlagt, kan optage den store Mængde Elektricitet, Elektriciteten skal forbeholdes Landbrug og Haandværk.

Under Punkt f. havde Ministeren foreslaaet, at Fiskeriretten paa de opstemmede Arealer skulde tilfalde Staten. Udvalget har intet derimod, men det ændrer Bestemmelsen saaledes, at der vil blive en Mulighed for, at disse Arealer kan fredlyses baade med Hensyn til Fiskeri og Jagt. Det er Udvalgets Opfattelse, at vi her i Danmark har alt for faa fredede Pletter for Vildtet og Fiskene, og saadanne,